

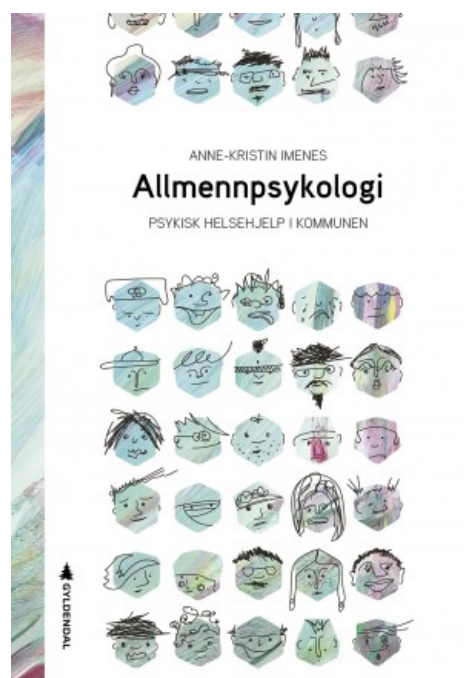
En inspirerende katalog

Boken gir kommunepsykologer et springbrett til videre dypdykk.

ANMELDT AV

Jens Tennebø Jensenius

PUBLISERT 3. juni 2019

ANNE-KRISTIN IMENES

Allmennpsykologi – psykisk helsehjelp i kommune.

Gyldendal forlag, 2018. 235 sider

Som kommunepsykolog står en i et dilemma når det gjelder fagutvikling: Hva er viktig å følge med på? Med mulige oppgaver i alle deler og på mange nivåer av en stor organisasjon som gir tjenester til alle slags brukere, skal en kunne og vite litt om alt. Det kommer en strøm av tilbud om kurs, bøker, konferanser og arbeidsseminarer om et mangfold av temaer og metoder. Det blir umulig å fordype seg og bli ordentlig god til noe, så en blir helst gående som en sjonglør som er halvgod til mye rart. Men så er det kanskje også det kommuner i motsetning til spesialisthelsetjenesten mest av alt trenger oss til: altnuligmenn med beltet fullt av ymse verktøy.

Anne-Kristin Imenes' bok Allmennpsykologi – psykisk helsehjelp i kommunen tar for seg den kliniske siden av kommunepsykologens allmenn- og samfunnspsykologiske oppgaver, og kan ses som et praksisnært og nødvendig supplement til den andre

grunnboken på feltet: Psykisk helse som kommunal utfordring (Schjødt, Hoel og Onsøyen, 2012).

En skattkiste

Allmennpsykologi er en innføring i kommunepsykologens arbeidshverdag, delt opp i ni relevante kapitler: Psykologisk arbeid i kommunen, Forebygging, Konsultasjonsferdigheter, Kartlegging, utredning og diagnostisering, Behandling, Aktivitetsbasert arbeid med endring, Å hjelpe utenfor kontoret, Å handle i møte med krise, vold og uro og Kommunikasjon og dokumentasjon.

«Med sine mange eksempler og vignetter kommer leseren helt nær kommunepsykologens arbeidshverdag»

Boken er på flere plan oversiktlig og lettlest; layouten er ren og åpen med en leservennlig font og god luft. Språket er befriende hverdagslig, det er tydeligvis lagt flid i å formidle høy faglighet i en enkel norsk språkdrakt.

Med sine mange eksempler og vignetter kommer leseren helt nær kommunepsykologens arbeidshverdag, og får i samme omgang gode tips til helsefremmende formuleringer og angrepsvinkler. Boken er en regulær skattkiste av metoder, modeller og henvisninger. For eksempel i kapitlet om konsultasjon, som blant mye annet omtaler Fire gode vaner: 1) Invester i begynnelsen, 2) Få frem klientperspektivet, 3) Vis empati, 4) Invester i avslutningen. Og 15-minutters modellen BATHE: Background – Hva skjer i livet ditt? Affect – Hvordan føles det? Troubles – Hva plager deg mest når det gjelder dette? Handling – Hvordan håndterer du det? Empathy – Det høres ut som en veldig vanskelig situasjon? Praktiske huskereglene i en dynamisk hverdag.

Aperitiffer

Forfatteren innleder boken slik: «Boken er en praktisk innføringsbok i allmennpsykologisk arbeid og ikke en fyllestgjørende lærebok.» Det er et klokt og nødvendig forbehold, som tar brodden av en naturlig innvending: Det er veldig mye som omtales, og det er ikke alltid mulig å gjøre fremstillingen grundig nok til praktisk bruk. For eksempel er to sider om å jobbe med rusmisbrukere og en halv side om implementering ikke mer enn aperitiffer til store fagområder som hver især er viktige for kommunen. Boken blir en katalog til oversikt og inspirasjon som leseren selv må bruke som springbrett til videre dypdykk.

Den kresne leser kan nok savne mer omtale av borgerens økologiske betingelser, om brukerinvolvering og om kommuneorganisasjonens tverrfaglige fallgruver og muligheter. Og som Imenes selv gjør oppmerksom på, er fokus begrenset til brukergruppene barn, ungdom og foreldre, på bekostning av andre grupper som

kommunen også har ansvar for. En må imidlertid bifalle at hun har valgt å skrive så godt om det hun har god kompetanse på, fremfor å gape over for mye.

Realisme

Et prisverdig trekk ved boken er Imenes' realistiske holdning til psykologen i kommunen: Psykologen er på langt nær alene om å yte psykisk helsehjelp, og samtaler på kontoret er ofte ikke den hjelpen brukeren trenger. På egne ben på andres arenaer er fortsatt en god rettesnor. På denne og mange andre måter viser boken at psykologens rolle i kommunen er en ny, annerledes og utfordrende rolle.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 6, 2019, side 450

ANMELDT AV

Jens Tennebø Jensenius, spesialist i klinisk samfunnspsykologi, kommunepsykolog i Lillesand kommune.